

МОЛОДИЙ КОМУНАР

ІМ. ДІДЧИЖЕВСЬКОГО

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання VIII. № 42 (742). П'ЯТНИЦЯ, 7 КВІТНЯ 1967 р. Ціна 2 коп.

ЩОБ ЗАТРІПОТІВ ПРАПОРЕЦЬ

КІРОВОГРАДСЬКИЙ РАЙОН. РАДГОСП «ЗОРЯ» (Телефоном). Не терпілося вийти в степ на закриття вологи комсомольцю Олександром Споденюком. Вже за перший день він заборонував 27 гектарів рілля. А ввечері до бригадира Ніни Петрівни Бертової:
— В Анатолія Вахрушева як справи!
— Ванік Віктор Ковальов, що нагодися, посміхнувся:
— Я тільки-но від нього. Теж трудиться добре. Не слабі норми виконус на 110—120 процентів. Сьогодні засіяв редською близько чотирьох гектарів.
— Ну, що ж, тоді на різних змаганнях...
...І знову над степом роніть мотори. Йде змагання за перехідний омпел, за врожай ювілейного року.

ПІСЛЯ КРИМУ — ДОБРОВЕЛИЧКІВКА

Ще недавно авіатори Кіровограда допомагали кримчанам підживлювати озимку. А зараз їм вистачає роботи і на полях свої області. На степи Добровеличківського району вже прийшла справжня весна, зазеленіли озми. Над полями кружляють літаки.
— У нас буде 200-пудовий урожай пшениці, — запевнили комсомольці колгоспу «Правда».
А щоб слова не розходилися з ділом, ювани і дівчата разом зі своїми криватими друзями підживлюють озимку. Ця робота тут проведена на 900 гектарах. Не думає відставати і молоді колгоспів імені Чапаєва, «Зоря комунізму», Імени ХХІІ з'їзду КПРС.
О. ОЛІЙНИК.

ІДЕ ВЕСНА НАД НИВАМИ

Зустріч у ЦК КПРС

4 квітня Генеральний секретар ЦК КПРС Л. І. Брежнєв, член Політбюро ЦК КПРС, Голова Президії Верховної Ради СРСР М. В. Підгорний і член Політбюро ЦК КПРС, Голова Ради Міністрів СРСР О. М. Коси-

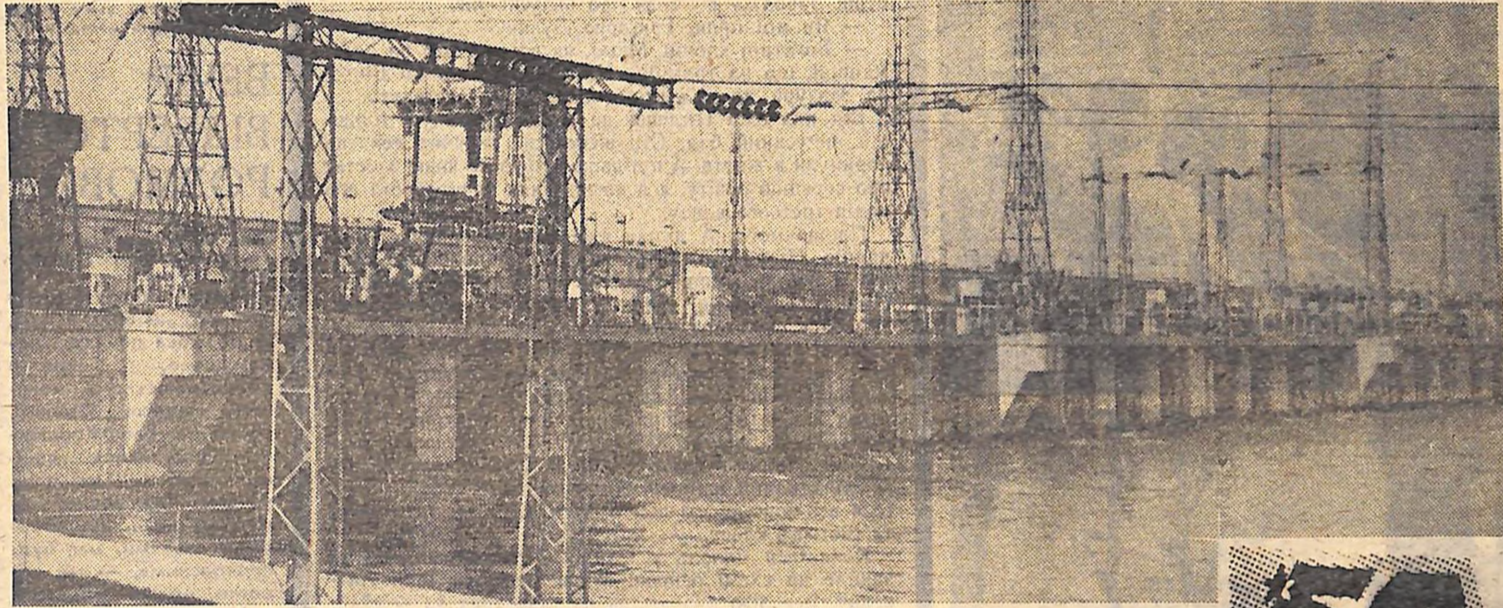
гін прийняли в ЦК КПРС командуючих і членів Військових Рад військових округів, груп військ, округів ППО і флотів. Перед учасниками зустрічі виступив товариш Л. І. Брежнєв, який коротко

охарактеризував сучасне міжнародне становище і спинився на деяких питаннях військового будівництва, навчання та виховання особового складу армії і флоту. Було підкреслено, що радянський народ, Ко-

муністична партія і Радянський уряд, твердо і послідовно проводячи миролюбиву зовнішню політику, і далі постійно дбатимуть про зміцнення оборонної могутності Радянської держави. Наприкінці товариш Л. І. Брежнєв від імені ЦК КПРС, Президії Верховної Ради

СРСР і Ради Міністрів СРСР висловив певність у тому, що військові ради, командири, політоргани, партійні організації і весь особовий склад Радянських Збройних Сил, ідучи назустріч 50-річчю Великого Жовтня, доб'ються нових успіхів у бойовій і політичній підготовці, підвищенні пильності і дальшому зміц-

ненні обороноздатності нашої Батьківщини. На зустрічі були присутні заступники міністра Оборони СРСР, начальник Головного політичного управління Радянської Армії і Військово-Морського Флоту, головнокомандуючі і члени військових рад видів Збройних Сил.
(ТАРС).

Віками несе сивий Славутич свою могутню воду. А глянь зараз на нього. Він наче омолодився від весняних струмків бурхливих. Експлуатаційники Кременчуцької ГЕС надійно підготувались до пропуску через турбіни станції паводкових вод. Водні ресурси Дніпра будуть використані для потреб народного господарства. Ось чому так впевнено несе чергову вахту на головному пульті управління електростанції молодий енергетик Василь Білокур.

А лічильники продовжують відрховувати дев'ятий мільярд кіловат-годин, вироблений з початку пуску Кременчуцької ГЕС. А всього тринадцять років тому тут ставили свої палатки радянські геологи.

На фото: панорама Кременчуцької ГЕС (вгорі); Василь БІЛОКУР біля головного пульту управління станції.

Фото Г. Чобітка.

КОМСОМОЛЬСЬКА ЕСТАФЕТА

„Молоді шахтарі—50-річчю Великого Жовтня“

Учасники республіканського зльоту молодих шахтарів запропонували оголосити трудову естафету на честь 50-річчя Великого Жовтня. ЦК ЛКСМУ підтримав цю ініціативу. Завдання естафети, в якій беруть участь усі комсомольці і молоді вугільних шахт та розрізів України, — виявити кращі комсомольсько-молодіжні гірничі колективи і молодих шахтарів та показати їх трудові подвиги ювілейному Жовтню.

Естафета проводиться ЦК ЛКСМУ з 15 березня по 29 жовтня 1967 року. В Кіровоградській обласній комсомольській організації передача естафети буде проходити з 1 по 15 липня.

Переможцям соціалістичного змагання на честь 50-річчя Великого Жовтня серед комсомольсько-молодіжних гірничих колективів по комбінатах надається право вручити естафету ЦК ЛКСМУ України.

ЦЬОГО ВЕЧОРА у святково прибраному залі Олександрійського Будинку культури зібралися молоді шахтарі, інженери, робітники вугільних розрізів, брикетних фабрик. Звучить урочиста мелодія маршу, під бурхливі оплески у зал вносять прапор міської комсомольської організації та знамена шахтарської слави.

Про успіхи шахтарської Олександрії, про вагомий внесок комсомольців і молоді у цю справу говорить у своїй доповіді секретар міському КП України І. В. Дробот. Він розповідає про трудові традиції олександрійських комсомольців, яким у 1947 році за відмінну роботу по відбудові вугільної промисловості був вручений Червоний прапор ЦК ВЛКСМ.

Зараз на підприємстві працює комбінат «Олександріявугілля» працює більше чотирьох тисяч молодих робітників, комсомольців. Прикладом у праці є комсомольсько-молодіжний колектив електровоза Анатолія Нікітенка, комсомольсько-молодіжні зміна Юрія Бритвіна, молоді гірники шахти 2-3 В. Осадчий, М. Панасенко, М. Ермоленко, М. Васалатій.

Головний інженер комбінату «Олександріявугілля» В. І. Шестаков розповідає про те, як на підприємстві міста готуються до зустрічі славного

ювілею Вітчизни. Перший дарунок Жовтню від комбінату «Олександріявугілля» — дострокове виконання плану першого кварталу 1967 року.

За рік тут впроваджено 1147 рацпропозицій, кожен одинадцятий робітник Олександрії — раціоналізатор. Економія від впроваджених рацпропозицій становить 500 тисяч карбованців.

класу Пантаївської школи-інтернату, і впевнені, що багато з них після закінчення школи поповнять сім'ю гірників. Екіпаж нашого електровоза бореться за право носити почесне звання екіпажу імені 50-річчя Жовтня.

Гірничий майстер Семенівсько-Гололівського вуглерозрізу, Герой Соціалістичної Праці М. Т. Чирва заклин-

ШАХТАРСЬКА СЛАВА

Тепло вітає молодих передовиків ветеран шахтарської праці, почесний шахтар Сергій Трохимович Сичов, який згадав, як важко було в післявоєнні роки відбудовувати шахти:
— Не було одягу, чобіт. Лопати і кирка — ось і вся техніка. Та комсомольці працювали завзято, бо відчували, що їхня праця дуже потрібна народові.

Уважно слухали учасники зльоту і виступ Миколи Кримського — бригадира комсомольсько-молодіжного екіпажу електровоза.

— У нашому екіпажі, — сказав він, — вісім чоловік. І всі вони вчаться. Ми — шефи учнів восьмого

класу Пантаївської школи-інтернату, і впевнені, що багато з них після закінчення школи поповнять сім'ю гірників.

Учасники міського зльоту молодих передовиків вугільної промисловості Олександрії прийняли звернення до всіх комсомольців і молоді міста.

На зльоті було вручено грамоту ЦК ЛКСМУ і путівку в Міжнародний молодіжний табір «Сонячна долина» Миколі Кримському. Грамоти ЦК ЛКСМУ одержали М. Вовчук, І. Терещенко, В. Глушков та інші.

А. КОХАН,
позаштатний кореспондент «Молодого комунара».

ЗАКІНЧИЛА роботу дводенна обласна нарада працівників культури. Перед завідуючими районними відділами мистецтва, клубами, керівниками художньої самодіяльності виступив начальник об-

НА РІВ ЮВІЛЕЙНИЙ

Нарада працівників культури

ласного управління культури О. М. Жеребцов. Він зупинився на підсумках місцевих, районних і міських фестивалів конкурсів самодіяльного мистецтва, наголосив на великих завданнях і обов'язках кожного культурармійця в ювілейному році.

Завідуючі будинками культури, клубами обмінялися досвідом роботи, намітили основні шляхи поліпшення обслуговування робітників і колгоспників концертними бригадами.

В роботі наради взяли участь секретар обкому КП України Н. П. Сухаревська, завідуючий відділом пропаганди та агітації обкому КП України О. К. Пискунов та перший секретар обкому ЛКСМУ М. Д. Сиротюк.

Звіти і вибори шкільної комсомолії

ЛІДА ЗАЛИШИЛАСЯ КОМСОРГОМ

Хвилювалася, як на державному экзамені. Адже мала звітувати перед товаришами за цілий рік роботи. Що скажуть вони, як оцінять діяльність секретаря? Лідія Павлівна розповідає про комсомольські справи, а я пригадую перші дні, коли в школі з'явилася нова вчителька математики. Молодь відразу відчула в ній

вмілого організатора, багатогранну людину. Незабаром обрали її секретарем шкільної комсомольської організації. А для Лідії, вчорашньої студентки, непаче нічого

що в школі кожен другий комсомолець навчається на «4» і «5», що на географічній і математичній олімпіадах учні Гайворонської восьмирічної школи зайняли перші

місця в районі. Це під керівництвом Лідії Павлівни Войтович учні збрали цінний матеріал для шкільного краєзнавчого музею, провели зустрічі з Героєм Соціалістичної Праці А. І. Качуром, з Героєм Радянського Союзу Ф. С. Костюком, з ланковою-орденоносцем тов.

Дзюбинською. Ударні загоны школярів працювали на будівництві своєї школи.

Тож недаремно при обговоренні звітної доповіді у виступах комсомольці Люба Стриженюк, Таня Бурдейна, Галя Вільчинська, Лідія Підлісна, Віктор Карпенко, Олена Герун більше говорили про хороші справи, проведені комітетом.

Товариші вдруге обрали своїм ватажком молоду вчительку. На ній вони знову будуть ривняти свої кроки, наслідувати їй.

Г. КОЗИНСЬКА,
зав. шкільним відділом Гайворонського райкому комсомолу.

Учні, що подорожували туристсько-екскурсійним поїздом «Кіровоград», маршрут якого пролягає по ленінських місцях, привезли з собою хмляючі записки в щоденниках і фотографії — пам'ятки про хвилини зустрічей.
На фото: кіровоградські школярі біля будинку в місті Ульяновську, в якому народився В. І. Ленін (вгорі), та біля будинку в м. Куйбишев, де Володимир Ілліч працював в окружному суді. Фото В. ЛАНСЬКОГО.

ВИПУСКНИК ІДЕ СИЛА В ЖИТТЯ ПРИБИГАННЯ

Зустрічаю голову колгоспу імені Шорса Г. Л. Хавера. Заводжу розмову про випускників.

— Як мої орли, Григорію Лукичу? — Богатирі хлопці. Меткі, як вогонь. Що на автомашині, що на тракторі. Незабаром пошлемо Віктора Мазура до сільськогосподарського інституту. Від цих слів теплішає на серці. Пригадую торішній випускний бал. Сто вісімдесят гарячих сердець поринули в життя. А путівкою їм був не лише атестат про середню освіту, а й посвідчення тракториста або водія третього класу.

Прощаємося. А думки вже біля теперішніх вихованців. Пригадую, як починали. З порожнього кабінету... Зібрав хлопців і пішли «рейдом» на підприємства. У відділенні «Сільгосптехніки» добули побитий блок трактора, іржавий колінчастий вал, спрацьовані шатуни, муфту зчеплення. Почистили, привели до ладу. Завітали на інші підприємства. Там знайшлися ще деякі вузли механізмів. Так по гвинтиках, по деталях збрали повністю тракторний двигун «КД-35», двигун автомобіля «ГАЗ-51», задні мости цих машин, пусковий двигун. А тепер маємо добре обладнаний кабінет машинознавства, на базі якого є всі можливості підготувати водія чи тракториста третього класу.

Кохається молодь у техніці. З закритими очима знайде на схемі основні вузли трактора Іван Литкевич. Все літо працювали на тракторах та комбайнах Василь Рижков, Андрій Поправка, Федір Бордась. Треба бачити просвітлені обличчя юнаків і дівчат за кермом, щоб зрозуміти всю силу їх потягу до машини.

Все частіше поглядають юні хлібороби на календар. Незабаром запарують навколишні поля, весняною піснею жайворонка зустріне учнів ділянка, яку виділив їм місцевий колгосп «Дружба». Розігне дівчина чи хлопець грудку масної землі, посміхнеться і скаже: «Час».

Праця на ділянці стане їх головним экзаменом на хліборобську зрілість.

І. ШПИЛЬКА,
вчитель середньої школи № 1.

м. Долинська.

ДОРОГИЙ ДРУЖЕ! Ми будемо комунізм. А чи готовий ти жити в ньому? З чим ти ідеш у світлий дім? Що несеш туди з собою? Який твій Приходь до нас на диспут і поділися своїми думками...»

Два гижні так запитувала об'ява. Два тижні хмляювалися слухачі теоретичного семінару «Молодь і суспільний прогрес», ініціатори цього диспуту: чи прийдуть молоді робіт-

ВЕЧІР ВІДВЕРТОЇ РОЗМОВИ

ники, чи цікавою буде розмова, чи не доведеться червонити.

У день диспуту місця вільного не було в залі. А розмова почалася невимушено. Секретар комсомольського комітету Надійка Столига, робітниця Валя Коршенко поділилися своїми думками, як вони уявляють працю при комунізмі. «Все, що зроблено швеями, має бути прекрасним», — так коротко можна передати зміст виступів ветерана праці М. Л. Глухенької і молодих швей Галини Жмуріної, Раїси Груші, Валі Муслимової.

Своїми думками про майбутнє і про те, що треба зробити, щоб наблизити його, говорили комсомолка-майстер Світлана Какуратус, ветеран фабрики І. І. Джирман, учасник Великої Вітчизняної війни Д. С. Смирденко... Це був вечір відвертої розмови про наше завтра і про справи сьогоднішні.

Г. КОМЛЄВ,
м. Олександрія,
швейна фабрика.

ХТО Ж ПОДАРУЄ ПРОЛІСКИ?

ЧИТАЧІ ОБГОВОРЮЮТЬ СТАТТЮ «ХТО ПОДАРУЄ ПРОЛІСКИ?» («МОЛОДИЙ КОМУНАР», 19 БЕРЕЗНЯ Ц. Р.).

КОЛИ ЛЮБИШ...

Мені, як і Людмилі, 19 років. До мене ще не прийшло кохання, але я вірю, що воно прийде, чисте й непорочне. Ніяк не може згодитися з автором, який, здається, захищає Людмилу. Мовляв, на неї вплинула підступна і розбещена Інка. А хіба Інка народилася такою? А де ж почуття людської гідності, відповідальності за свої вчинки? І Володимир був правий, коли кинув Людмилі гіркий докір. Хоч, коли любиш по-справжньому... Але чисте прагне до чистоти. Людмила не вчинила злочину, просто помилувалася на борозні

«МОЛОДИЙ КОМУНАР»

№ 42 (742) 2 стор.

життя. Тільки не кожний юнак подарує їй проліски.

Т. КОРОЛЕНКО,
студентка.
м. Олександрія.

НАШ ОСУД

Ми прочитали статтю «Хто подарує проліски?», і нас глибоко вразила доля Людмили. Але їй треба звинувачувати не когось, а тільки саму себе. У нашому суспільстві немає ніяких виправдань тим, хто стає на слизький шлях.

Хочеться запитати Людмилу: чому на неї вплинула Інка, а не навпаки? Адже ти, Людо, комсомолка, активістка, тебе любила, шанувала

Учні 10 класу Підліснянської середньої школи.

СЛАБОДУХІСТЬ

Статтю «Хто подарує проліски?» ми читали всім колективом. І ось вирішили написати листа. Ти, Людо, молода, енергійна, завзята. Товариші обрали тебе секретарем комсомольської організації. Але чому ж ти не виправдала їх довіря? У тебе була можливість назавжди порвати з своїм минулим, мати хорошу сім'ю, бути щасливою людиною. То чому ж не була до кінця відвертою перед Володимиром? Ні, ми не співчуваємо зараз тобі, Людо. Ми осуджуємо твою слабодухість.

О. БЕЛЯВСЬКИЙ,
А. ТУРНАК,
Л. ВОВК,
Л. КУЛИК,
працівники Кіровоградської дільничної лікарні Долинського району.

ПОСПІШИВ

Хто винний? Володимир чи Людмила? Більше — Людмила. Вже надто низько вона впала. Але чому подругою Людди стала саме Інка, а не якась інша, хороша дівчина? Чи її подружки не зуміли помітити «другого» життя Людмили? Не допомогли, не порадили, не наставили на вірну дорогу. У дівчат іноді трапляються помилки, але вони повинні стати для них уроком надалі. І Люда, здається, зрозуміла це. А Володимир? Можливо, коли б Люда жила з ним, то обоє були б щасливими, Люда стала б вірною дружиною і матір'ю дітей. На мою думку, Володимир повірив поспішно. І все ж я вірю, що Людді подарує проліски той, хто щиро, віддано покохає її і ніколи не згадуватиме минулого.

Л. СОТНИК,
с. Губівка,
Компаніївського району.

Змагання піснярів

Більше місяця готувалися учні Бобринської середньої школи до конкурсу на краще виконання революційної пісні, присвяченого 30-річчю Радянської влади.

З піснею «Наш паровоз» виступили п'ятикласники. Їх змінили учні 6 класу — виконавці «Вер-

шав'ячки». Потім звітували старшокласники.

Першість у конкурсі вибороли десятикласники. Їх відзначено поїздкою до Кіровограда. П'ятикласникам, які зайняли друге місце, вручено бібліотечку.

М. ЛАНЕЦЬКА,
старша піонервожата.

У почесні піонери

В школі свято — збір дружини на тему «Перевикли міст-героїв». Готуючись до збору, піонери провели заочні подорожі по містах-героях: читали про них книжки, зустрічалися з воїнами.

І ось серед урочистої тиші до залу входять гості — учасник оборони Севастополя й Одеси, Герой Радянського Союзу І. О. Куроп'ятников, учасник оборони Москви і Ленінграда М. С. Копиця і Є. А.

Мартюшев, учасник оборони Брестської фортеці К. М. Філіпов.

Після цікавих розповідей про перші роки Великої Вітчизняної війни рішенням ради дружини учні прийняли ветеранів у почесні піонери.

Л. ТИЩЕНКО,
голова ради піонерської дружини.
м. Кіровоград,
школа-інтернат № 1.

Розповідь про «Катюшу»

Вже чимало зустрічей провели піонери Ставдінської восьмирічної школи з учасниками громадянської та Великої Вітчизняної воєн.

А це вони запросили в гості Антона Веремійовича Савченка, який в роки Великої Вітчизняної війни гromив фашистів «Катюшею».

Антон Веремійович розповів про бой під Москвою і Сталінградом, про те, що в числі кращих арти-

лерствів 24 червня 1945 року брав участь у параді Перемоги в Москві.

Затамувавши подих, слухачі піонери бувалої воєни. Адже не з книг, а з уст людини, яка проходила війну, дізнавалися вони про подвиги батьків.

Г. ТЕЛЕВНА,
старша піонервожата.
Г. МАЗЕНКО,
вчителька.
Олександрійський район.

У РОЗВІДКУ ВИХОДЯТЬ І СЬОГОДНІ

ПОХІД ТРИВАЄ

Романтики і трудолюби, хлопці і дівчата з усіх куточків Батьківщини, застигли в чіткому строю на Красній площі. Слідопити дають клятву на вірність партії і народу.
— Клянёмось!
— Клянёмось!

П'ять представників степової Кіровоградщини разом з іншими учасниками Всесоюзного зльоту переможців туристського походу комсомольців і молоді по місцях революційної, бойової і трудової слави радянського народу повторювали слова клятви:

— Комсомольською честю клянёмось віддати свої сили славі і могутності нашої Вітчизни!

Всесоюзний зліт підвів підсумки другого року походу, який став школою мужності і гарту молодого покоління.

Під час його проведення в нашій області було організовано сотні загонів, які провели багатоденні марші шляхами батьків. Нові імена безіменних героїв повернулися в легіон безсмертних, учасники походів зібрали багатий історичний матеріал. Учні Аджамської середньої школи зацікавили революційні події в своєму та навколишніх селах. Школярі дізналися про діяльність Р. С. Землячки, яка шістьдесят два роки тому прибула до тодішнього Єлисаветградського повіту за вказівкою В. І. Леніна створити в центрі стихійних селянських повстань партійні осередки. Шістьдесят чотири експедиційних загонів Гайворонщини зібрали матеріал про створення комсомольської організації в районі. Було виявлено імена дев'яти перших комсомольців.

Багатокілометровими стежками молоді розвідники вирушали на пошуки тих, хто досі був «невідомим». Багатьом матерям, сестрам, дружинам, дітям учасники походів розповіли про останні години героїчного життя їх синів, братів, чоловіків, батьків.

«Сьогодні минуло 20 років, як із села Глиняного, що на Кіровоградщині, прийшла до мене остання вісточка-ластівка від сина. Юні друзі, допоможіть довідатися про долю мого Євгена».

Писала мами молодшого лейтенанта Батуїна школярка Знамянка. Штаб Знамянської школи № 2 оголосив операцію «Розшук». Учасники цієї операції пройшли фронтовими дорогами офіцера, розшукали очевидців його загибелі. Сторінка за сторінкою відкривалося перед юними розвідниками життя і подвиг 23-річного героя.

На 189 адрес відправили листи школярі села Зеленого, Компаніївського району. В них вони писали рідним воїнів,

які загинули при звільненні села, про свої пошуки, запросили до себе у гості. З Москви, Полтави, Йошкар-Оли та інших міст і сіл прибули запрошені на вшанування пам'яті загиблих.

Туристські поїзди молодих кіровоградців побували в Ленінграді, Москві, Києві, Волгограді. Учасники походів пройшли шляхами трудових справ своїх земляків. Вони зустрілися з Героями Соціалістичної Праці, з передовиками виробництва.

ПРОПОНУЄ ШТАБ

Всесоюзний похід триває. До ювілейної дати відбудуться обласні, республіканські і Всесоюзний зльоти. Обласним туристським походом по місцях революційної, бойової і трудової слави керує обласний штаб, який очолює Герой Радянського Союзу В. О. Верхоланцев. Завданням походу є ознайомлення молоді області з історією рідного краю, виховання юнаків і дівчат на бойових і трудових традиціях старшого покоління. Під час його проведення учасники зберуть матеріали для музеїв і виставок, приведуть в порядок місця партизанських стоянок і братські могили, установлять пам'ятні дошки і обеліски, запишуть спогади колишніх воїнів, зустрінуться з трудівниками заводів, фабрик, шахт, полів і ферм.

МОЛОДІСТЮ СВОЄЮ КЛЯНЕМОСЬ ТОБІ, ТОВАРИШУ ПАРТІЯ, БУТИ ВІРНИМИ СПРАВИ КОМУНІСТІВ! НАШЕ ПОКОЛІННЯ НІКОЛИ НЕ ЗВЕРНЕ З ЛЕНІНСЬКОГО ШЛЯХУ! КОЖНИМ УДАРОМ СВОГО СЕРЦЯ, КОЖНИМ ПРОЖИТИМ ДНЕМ, ВСІМ ЖИТТЯМ СВОІМ КЛЯНЕМОСЬ СТВЕРДЖУВАТИ НА ЗЕМЛІ КОМУНІЗМ!

(Із клятви молоді на Красній площі 11 вересня 1966 року).

Обласний штаб походу розробив 14 маршрутів, по яких вирушать юні розвідники.

В кінці травня переможці походу зберуться на обласний зліт. Вони принесуть з маршрутів живий подих героїчних справ своїх земляків, запишуть у літо-

пис краю і в своє серце полум'яні рядки з біографій батьків, дадуть клятву на вірність їх великим ідеям.

Штаб пропонує тобі, юний друже, маршрути обласного туристського походу.

Маршрут № 1.

Кіровоград — Бережинка — Кіровоград (10 кілометрів).

За п'ять кілометрів від Кіровограда знаходиться село Бережинка, батьківщина героя громадянської війни, соратника Миколи Щорса, Василя Назаровича Боженка. В 1918—1919 роках він командував легендарним Таращанським полком, а потім Таращанською бригадою 1-ї української дивізії Щорса.

На батьківщині Боженка встановлено постамент.

Маршрут № 2.

Кіровоград — Калинівка — Губівка — Кіровоград (48 км).

В селі Губівці, Компаніївського району народився і провів дитячі роки видатний пролетарський поет Дем'ян Бедний (Юхим Олександрович Придворов). На будинку школи, де він навчався, встановлено меморіальну дошку.

Маршрут № 3.

Кіровоград — Знамянка — Кіровоград (78 км).

Знамянка — великий залізничний вузол. В цьому місці туристи зможуть познайомитися з роботою колективу комуністичної праці електровозного депо, а також з Героєм Соціалістичної Праці машиністом Г. С. Рикунюком.

Старожилі розкажуть вам про перебування в 1920 році в місті Знамянці агітполіза «Октябрська революція» на чолі з Михайлом Івановичем Калініним.

До Знамянки підходить Чорний ліс, де під час Великої Вітчизняної війни діяли партизанські загони.

Маршрут № 4.

Кіровоград — Знамянка — Олександрія — Кіровоград (150 км).

Із Кіровограда через Знамянку шосейна дорога веде в центр буровугільної промисловості Правобережної України — Олександрію. Крім механізованих вугільних розрізів, шахт, брикетних фабрик, особливий інтерес викличе в туриста перший у країні завод гірничого доску, продукція якого користується попитом не лише в Радянському Союзі, але й за рубежом.

В Олександрії багато пам'ятних місць, пов'язаних з Великою Вітчизняною війною. В місті встановлено бюсти двох Героїв Радянського Союзу П. К. Кошового та командира партизанського загону І. Д. Діброви.

Маршрут № 5.

Кіровоград — Знамянка — Олександрія — Зибково — Онуфріївка — Кремгес — Кіровоград (276 км).

Цей маршрут є продовженням двох попередніх. Закінчується він у місті Кремгесі, яке вросло на місці села Табурище. Його збудували гідробудівники Кременчуцької ГЕС.

Маршрут № 6.

Кіровоград — Бобринець — Ленінка — Кіровоград (120 км).

На цьому маршруті ви познайомитесь із степовим містом Бобринцем, яке має багату і цікаву історію. На шляху у вас буде село Ленінка — батьківщина дівчи Герої Радянського Союзу А. Б. Мазуренки.

Маршрут № 7.

Кіровоград — Рівне — Новоукраїнка — Камішувате — Бежбайраки — Кіровоград (145 км).

Цей маршрут проляже на південний захід від Кіровограда. Село Рівне — батьківщина відомого українського письменника і публіциста Івана Микитенка.

Із Рівного шлях проляже в районний центр Новоукраїнку, а звідти в село Камішувате, де працює прославлений механізатор, дівчи Герої Соціалістичної Праці О. В. Гіталов.

Маршрут № 8.

Кіровоград — Мала Виска — Надлак — Новоархангельськ — Голованівськ — Ульяночка — Завалля — Вільшанка — Кіровоград (384 км).

Юні туристи, учні Фурманківської середньої школи Новоукраїнського району, в поході. Фото В. ПОЛТАВЧУКА.

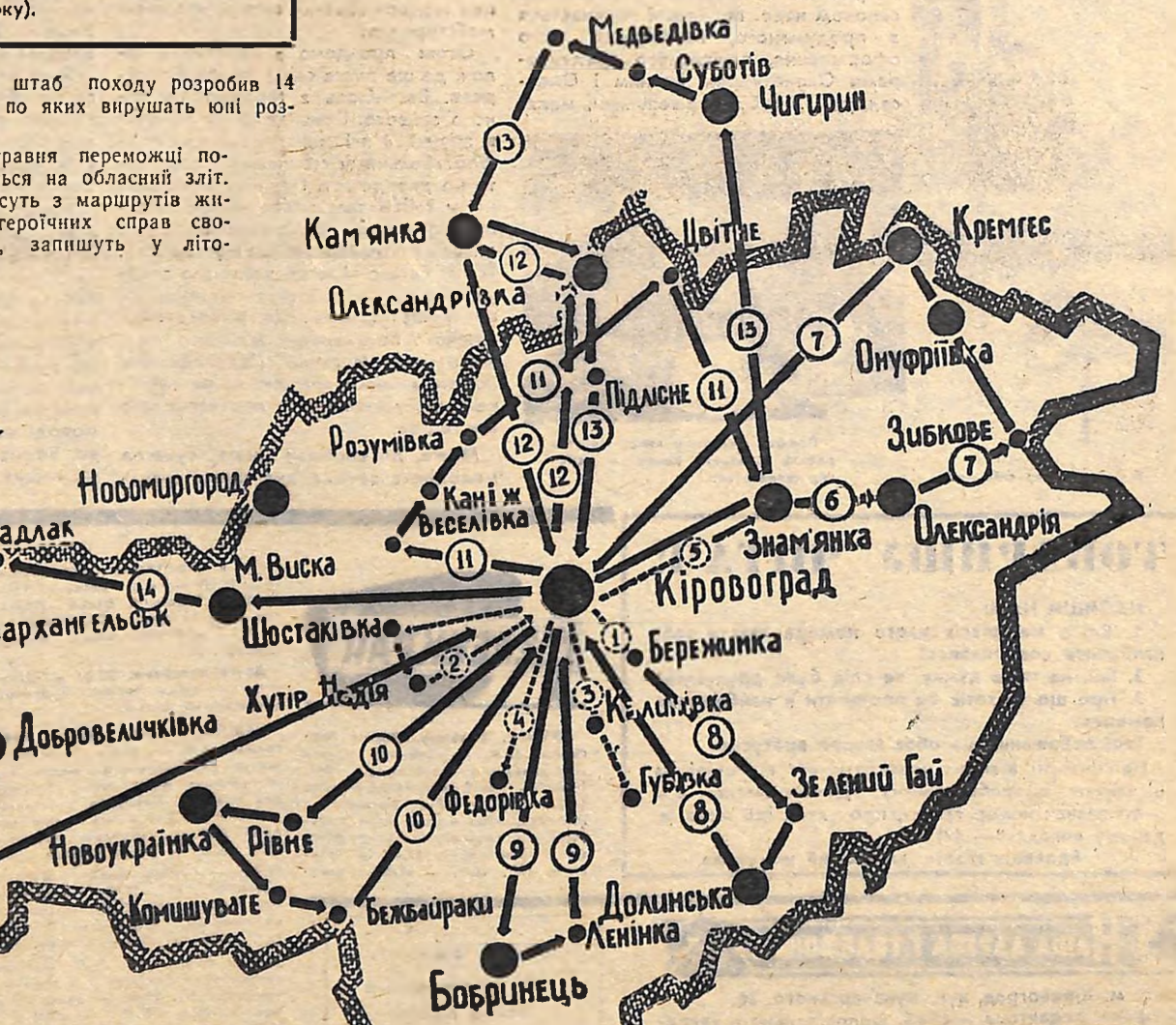
На цьому шляху ви маєте можливість познайомитися з цукровою промисловістю. В районі Малий Висці і Ульяночці знаходяться великі цукрові заводи.

Цікавою буде подорож у село Надлак, Новоархангельського району — центральну садибу колгоспу «Зоря комунізму», одного з кращих на Кіровоградщині.

В Гайворонському районі на березі Південного Бугу розташовані виробничі корпуси і кар'єри Завалльського графітного комбінату. На шляху цього маршруту — багато місць для відпочинку. Ви знайдете їх на ріках Синиці, Південному Бугу, Синиці, Ятрані, в лісових масивах.

Штабом обласного туристського походу по місцях революційної, бойової і трудової слави радянського народу запропоновано ще кілька маршрутів. З ними можна ознайомитися в райкомах та міськкомках комсомолу, при яких організовано місцеві штаби.

Юний друже! Виходь у розвідку по місцях революційної, бойової і трудової слави! Хай твоїм супутником буде гідний приклад наших батьків.

ЗАКІНЧИЛАСЯ друга декада народного танцю. Десятки колективів художньої самодіяльності звітували в обласному центрі.

Декада народного танцю мала неабиякий успіх. Глядач бачив і зростає майстерність старих знайомих, і новостворені колективи з оригінальними хореографічними картинками.

Відрадно, що до області прибували не наспіх зібрані танцюристи (було й таке), а хороші колективи з райцентрів, з сіл. Взяти б для прикладу Ульяновський, Петрівський райони. Перед кіровоградцями демонстрували свою майстерність колгоспники Іосипівського та Іскрівського сільських клубів. Добре й те, що в обласному центрі при міському Будинку культури таки народився танцювальний колектив. Скажемо відразу — непоганий колектив, який очолює вихованець «Ятрані» В. Юрченко.

Цієї весни приємніше, з більшою цікавістю проглядався кожен танець ще й тому, що хореографи попрацювали більш творчо, зі сцени зникли одинокі і парні «дрибушечки», а натомість з'явилися сюжетні полотна. Ось кілька з них: «Танок залізничників» (клуб Знамянського локомотивного депо), «Дари Олександрійщини» (Олександрійський районний Будинок культури), «Слава праці» (Крем'яківський Палац культури імені Леніна).

Що ж сприяло розвитку цього важкого жанру? Перш за все відкриття при обласному управлінні культури хореографічних курсів. Більше стали приділяти уваги художній самодіяльності і комсомольські вожаки.

То що добре, то добре. Його треба оберігати, розвивати, аби кожен колектив дійшов грані справжньої майстерності. Але ж якось парадоксально звучить той факт, що сільські колективи значно ліпше виступили на декаді, ніж колективи з обласного центру. І тут в першу чергу маємо на увазі масовість, творчість. Чому, наприклад, не взяли участь в декаді танцюристи Кіровоградського будівельного технікуму, медичного училища, клубу Держторгівлі, трьох міської лікарні? Тут були колективи, є й зараз, але... Якесь незрозуміле загніття огорнуло молодь. Хоч, правда,

це в даному випадку можна віднести лише до хореографії, бо клуб Держторгівлі, наприклад, добре виступив на театральній весні. Значить, творчі сили і можливості розподіляються нерівномірно, в якомусь одному напрямку, що досить нездорово відбивається на рості всієї художньої самодіяльності.

Міг би на декаді значно краще виступити танцювальний колектив клубу «Кіровоградпромбуду» (керівник П. Смирнов), кращий успіх повинні б мати і танцюристи Долинського районного Будинку культури (керівник Н. Бадян). На фестивалі народного танцю не були представлені голованівці, вільшанці, онуфріївці... Може, це мотивується (щодо двох останніх) новостворенням районів? Выгадки! Устинівський танцювальний колектив (теж новий) виступав в обласному центрі нарівні з іншими.

І все ж фестиваль народного танцю в обласному масштабі пройшов добре. Як-

що в минулому році було легко виділити кращі колективи, то нині це складніше зробити. Але кращі залишаються кращими. Це — ятранці, танцювальні колективи Новоархангельського районного Будинку культури, Олександрійського електромеханічного заводу. Вони одержали найвищі оцінки. Немає таємниці: провінши «захід», самодіяльність згортається, наступає затиштя до наступного «вклику». Це — найшкідливіше. Лише повсякденна робота спроможна принести вінок успіху, велику весну народного танцю. Сподіваємося, що після щойно проведеного фестивалю буде саме так.

Б. СТРЕЛЬБИЦЬКА,
методист обласного Будинку народної творчості.

На фото: хореографічна картинка «Ми — червонозоряці» у виконанні танцювального колективу Палацу культури імені Жовтня заводу «Червона зірка».

Фото В. КОВПАКА.

ШАХИ

Відділ веде кандидат у майстри спорту Г. Дубівка.

КОНКУРС-ВІКТОРИНА

ВІДПОВІДІ НА ЗАВДАННЯ № 4.

1. На Україні проживають два шахових гросмейстерів — Ю. Геллер та Л. Штейн. Більшість учасників конкурсу правильно відповіли й на другу частину цього запитання.

2. Багато комбінацій в шахах основані на ідеї «зв'язки». Зв'язка — це напад ферзя, тури чи слона на пішака або іншу фігуру, яка прикриває іншу, більш цінну. Рухливість зв'язаної фігури або пішака, що прикривають короля, виключається (хід можливий лише по лінії нападу).

Ідея «зв'язки» дозволила гросмейстеру Тейхману, який грав білими, добитися дуже красивого виграшу в такій позиції:

Білі: Крв1; Фг4; Тг1; Тг6; Сс4; пп: а2; в3; с2; д2; е4; г7; h5; (12 фігур).

Чорні: Крг8; Фд6; Та8; Те6; Сс8; Кf4; Кf7; пп: а7; в5; с6; d7; e7; h6; (13 фігур).

1. Т: h6! К: h6 2. Фg5! (із зарозумію Фd8+) 2... Кf7 3. Фd8+!! К: d8 4. h6! вc5—h7+ Кр: h7 6. g8Ф+Крh6 7. Th1+Kh3 8. Т: h3X.

3. Комбінація розв'язується так:

1. Ф: g6! hg 2. С: f7+! Т: f7 3. Т: h8+! Кр: h8 4. К: f7+ Крг8 5. К: d6 з виграшем.

У білих позиційна і матеріальна перевага.

Першими правильно відповіли надіслали: слюсар кіровоградського агрегатного заводу Микола Євдокимов, Микола Бутенко з Бобринецького району, Микола Атаманюк з м. Гайворона, Валерій Волднер з м. Кіровограда, А. Кушнін, з м. Помічної та інші.

Всім учасникам конкурсу, які правильно розв'язали завдання № 4, нараховано 8 очок.

ЗАВДАННЯ № 5

1. Назвіть прізвища радянських гросмейстерів, які були чемпіонами світу з шахів і в якому році.

За правильну відповідь нараховується 3 очка.

2. Назвіть, які види нічєї ви знаєте.

За правильну відповідь нараховується 2 очка.

3. Розв'яжіть задачу, складену учасником нашого конкурсу Степаном Шевряковим із селища Побузького, Голованівського району.

Білі: Крс3; Та6; сf7; пп: а4; в2; е2.

Чорні: Крс5; пп: а5:е5.

Білі починають і дають мат за чотири ходи.

За правильне розв'язання нараховується 2 очка.

Строк надсилання відповідей до 17 квітня 1967 року.

М. УСПАЛЕНКО.
Фото В. Ковпака.

Редактор В. ПОГРІБНИЙ.

ТОБІ ЯКУ ЗАЧІСКУ, ЮНАЧЕ?

Приємне знайомство з чоловічим салоном нової перукарні починається з продуманого, лаконічного його оформлення, здійсненого архітекторами Олександром Возним і Олександром Журбо. Будівельники, маля-

Перший запис у книзі відгуків робить Аватолій Конев — майстер телебачення.

ри та художники справді вклали в цей модернізований витвір усю свою майстерність.

Отож пройдемо в просторий салон, де ще пахне свіжістю фарб і дерева. Вестибюль з гардеробом. Нічого зайвого. Присядемо на хвилину в зручні м'які крісла, що за комфортабельними столиками. Нудьгувати не доведеться. Поки на електричному табло засвітиться номер звільненого крісла, поспішаймо знайти в альбомах найпривабливішу зачіску. Їх тут багато. Але не забудьмо звернути увагу на підтекст молодіжної пластичної зачіски. Це робота завидючого перукарнею, майстра першого класу Михайла Поволоцького. Робота визнана кращою на республіканському конкурсі перукарського мистецтва.

Може, до вподоби інша сучасна молодіжна зачіска, яка також визна-

на кращою на республіканському конкурсі? Тоді, будь ласка, її автор, Зіновій Уманський, з задоволенням виконає ваше бажання.

Я не випадково докладно зупинився на обладнанні вестибюлю. Адже нерідко в багатьох перукарнях вражає безладність, неохайність, нудьга, і як наслідок, чуємо від клієнтів про зачіску: «Та яку зробите».

І ось на табло спалахує номерок. Більш детальні консультації можна почути від касирів Валентини Теслюк та Лариси Никомарової. А вони розкажуть багато цікавого. Адже тут можна зробити чудову завівку, пофарбувати волосся та вуса в бажаний колір, а коли хочете навести гігієнічний манікюр — висококваліфіковані майстри Ісак Пончик, Зінаїда Заплат, молоді перукарі Михайло Димитрієнко, Борис Котлярський та інші — до ваших послуг.

— Перукарня не лише приємно оформлена, а й оснащена зручними механізмами, що значно підвищують продуктивність праці, прискорять обслуговування клієнтів, — закінчує нашу розмову Михайло Поволоцький. — Тут створено хороші умови не лише для клієнтів, а й для майстрів. Зокрема, є червоний куток, духова та інші зручності. Отож, шановні чоловіки, заходьте в новий салон перукарні, що на вулиці Леніна, в цей прекрасний дарунок весни.

Яну ж зачіску вибрати!

ТОВАРИШУ ЧИТАЧ!

НАПИШИ НАМ:

1. Які з матеріалів цього номера газети тобі найбільше сподобалися?
2. Які, на твою думку, не слід було друкувати?
3. Про що ти хотів би прочитати в найближчих номерах?

Твої побажання ми обов'язково врахуємо.

На конверті, в якому надсилатимеш відповіді на ці запитання, зроби помітку: «Думка читача», а в листі зазнач номер газети, про який іде мова (в даному випадку — 42).

Редакція газети «Молодий комуняр».

СУБОТА, 8 квітня. Перша програма. 16.00 — «Знання». Науково-пізнавальна програма. (М). 16.30 — «Клуб кіномандрівників». (М). 17.30 — «Від лютого до Жовтня». «Ленінський план переходу до соціалістичної революції». (Ленінград). 17.45 — Телевісті. (К). 18.05 — «Образ кому-

ніста в українській літературі». (К). 19.00 — «На воєнних». (М). 21.15 — Художній фільм «Приздіть на Байкел». (Кіровоград). 21.35 — «Дніпрові зорі». Фільм-концерт. (К).

Друга програма. 20.20 — «Циклон починається вночі». Художній телевізійний фільм. (К).

НЕДІЛЯ, 9 квітня. Перша програма. 14.10 — Всесоюзний фестиваль самодіяльного мистецтва. «В хвилину відпочинку». Естрадний концерт. Передача з Вільнюса. 14.50 — Для воїнів Радянської Армії і Флоту. «Крилата гвардія». (М). 16.20 — Неща афіша. (К).

16.25 — Телевізійний журнал «Старт-67». (К). 17.00 — «Музичний кіоск». (К). 17.30 — Програма передач. (К). 17.35 — «ТЕК-67». (К). 18.05 — «Отаман кодр». Художній фільм. (К). 19.25 — «Познайомтеся ближче». Естрадний концерт. (К). 20.00 — Телевізійні новини. (М). 20.30 — «КВН-67». (Одеса — Дніпропетровськ). Передача з Одеси. 22.30 — Концерт. (М).

«МОЛОДОЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ.

НАША АДРЕСА І ТЕЛЕФОНИ

м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36.
Телефони: редактора — 45-00, відповідального секретаря — 45-35, відділів — 45-36.